

Formands Tilladelse skal oplæse: „Med Hensyn til Lovforslaget om Menighedsraad har et *Flertal* af Udvalget fundet, at en i denne Retning gaaende Ordning af de enkelte Menigheder ikke bør løsrives fra den Ordning af Kirkens Forfatning, som Grundloven bebuder. Kun ved at sættes i Forbindelse hermed er der efter Flertallets Mening Udsigt til, at en Række Spørgsmaal af indgribende Betydning, som det foreliggende Lovforslag fremkalder, saaledes om Rigtigheden af pligtmæssig Indførelse af Menighedsraad, om disses kirkelig betryggende Sættelse samt om Menighedernes Medvirkning ved Præstekaldelsen, kan finde en for Kirken tilfredsstillende Løsning“. I Henhold her til mener dette Flertal, at det rette vilde være, at der til at tage dette under Overvejelse atter blev nedsat et Udvalg, repræsenterende Kirkens gejstlige og læge Medlemmer, og som skulde „gøre Forslag til Gennemførelse af den i Grundloven foreskrevne Ordning af Kirkens Forfatning“ osv.

Saaledes var altsaa Stillingen, da vi første Gang havde dette Lovforslag fremme i dette Ting, og samtidig hermed forelaa der fra den meget overvejende Del af Landets Præster og en hel Mængde Lægmands Udtalelser, som ogsaa bestemt gik ud paa, at Kirken skulde høres, inden der blev gjort Skridt til at gribe ind i den kommende Kirkeforfatning ved saaledes at danne en Del af den Repræsentation, som nødvendigvis maatte forudsættes at blive skabt ved en Kirkeforfatning. — Da saa dette høje Ting næste Gang kom sammen, og Spørgsmaalet blev bragt frem her, skød den daværende Kultusminister pludselig en anden Tanke frem, idet han sagde: De forskellige Forhandlinger, som have fundet Sted i Sommer ved de udvidede Landemoder og andre Steder, gaa slet ikke ud paa, at man vil have en Kommission, nej, det, man vil have, er en Kirkedag, en valgt Repræsentation, som tager hele dette Spørgsmaal under Overvejelse, saa det, de Herrer foreslaa, er slet ikke den Vej, man vil. Uden at optage det Spørgsmaal til stærkere Overvejelse, hvorvidt man burde se det paa den ene eller den anden Maade, blev man enig om at skabe Mulighed for at føje Ministeren ogsaa i denne Fordring og at søge at skaffe en Kirkedag til Veje. Men for at skabe en saadan Kirkedag maatte der tilvejebringes visse Organisationer, som kunde vælge de læge Medlemmer af den, og saaledes kom Loven om Menighedsraad i Stand fra dette Tings

Side som en Vælgerkorporation for Valgene til en Kirkedag. Og samtidig dermed blev der givet en Lov om det kirkelige Udvalg, som skulde tage Forfatningsspørgsmaalet og andre derhenhørende Spørgsmaal under Overvejelse. Det var Meningen, at Menighedsraadene og det kirkelige Udvalg skulde have lige stor Varighed, saa at den ene Institution ikke skulde være længere end den anden.

Dette er det historiske Grundlag for Menighedsraadene og det kirkelige Udvalg. Mod al Forventning — kan man vel sige, naar man ser hen til de mislykkede Forsøg, som i det sidste halve Hundredeaar paa flere Maader ere gjorte for at løse Sagen — lykkedes det det kirkelige Udvalg ikke alene enten enstemmigt eller med stor Majoritet at fremkomme med Forslag om en Række af de Opgaver, som var forelagte det, men ogsaa at udarbejde et Forslag til en Forfatning, hvorefter der var en meget stor Majoritet, hvad der ikke har været nogen Sinde under de tidligere Forsøg, idet dette Forfatningsforslag blev vedtaget med 34 Stemmer mod 9, en Majoritet, der bestod af Repræsentanter for alle kirkelige Anskuelser. Man kan altsaa sige, at den Fordring, som blev stillet, at Kirkens Røst skulde høres, er sket Fyldest, og man har derved fra Kirken faaet en Udtalelse om et Forslag, hvorefter der var meget stor Enighed, til en Ordning af dette Spørgsmaal. Det hele var ordnet saaledes, at Rigsdagen skulde have et Par Aar til at tage disse Forslag under Overvejelse, idet man gik ud fra, at Sagen kunde være endelig afgjort i den Rigsdagssamling, som udløber nu til Foraaret. Jeg kan vel sige: Til manges store Forbavselse har man ikke hørt noget til disse Forslag. Regeringen har ikke lagt paa Rigsdagens Bord noget af disse Lovforslag, der saaledes ere blevne vedtagne i det kirkelige Udvalg. Den højtærede Minister siger, at der er adskillige Grunde, som have gjort, at det ikke er ønskeligt at fremsætte disse Lovforslag nu. Men det er jo allerede et Par Aar siden, at disse Forslag ere blevne bekendte, og det forekommer mig derfor, at der har været lang Tid til at overveje dem, ligesom der jo ogsaa for Ministeriet har været Lejlighed til at følge dem. Man maa derfor have Lov til at sige, at da disse Lovforslag endnu ikke ere blevne forelagte, har man nok hørt Kirkens Røst, men ikke taget Hensyn til den.

Naar Situationen nu er saaledes, mener jeg, at det er naturligt for dette høje